

Overveielse eller ved at støde paa en eller anden Hindring i det parlamentariske Liv kunde ønske dette eller hiint forandret, er intet Tegnpaa, at en Reform er nødvendig. Jeg troer altsaa, at det er en ubillig Behreidelse, der gjøres Regjeringen, naar man enten mener, at i den foreliggende Sag skulde hele Organisations-spørgsmaalet vedkommende den administrative Ret have været taget under Overveielse, eller at det er urigtigt, at det Forslag alene er indbragt og ikke samtidigt med andre Lønningsforslag. Jeg kan heller ikke tilegne mig den Tanke, at det vilde være rigtigt angaaende denne Sag, eller rettere angaaende det, der efter min Formening ligger udenfor denne Sag, nemlig Omordningen af de administrative Forhold, nu at nedsætte en parlamentarisk Commission. De Herrer maae betænke, at en saadan Commission ikke ubetinget vilde kunne stole paa en saadan Tilslutning fra Regjeringens Side, som naar en Blandet Commission var nedsat, i hvilken Regjeringen deels havde indsat nogle Medlemmer for sit Vedkommende og deels havde faaet parlamentarisk Medvirkning. Men dertil kommer, mine Herrer, at det ikke er Folkethinget alene, som repræsenterer Rigsdagen i Henseende til saadanne Forhold overfor Regjeringen; vi maae ikke glemme den anden meget væsentlige Factor, som en saadan parlamentarisk Commission aldeles ikke vilde angaae, og som maastee vilde blive ligesaa utilfreds med, at denne Sag tages under særlig Behandling paa denne Maade i Folkethinget, som de Herrer, der have den modsatte Anskuelse, nu ere utilfredse med, at Regjeringen har taget Sagen alene i sin Haand. Jeg troer, at det er hensigtsmæssigt, at Regjeringen har behandlet denne Sag foreløbig alene, og jeg finder ikke, at der er nogen Aulebning til at rette Behreidelser til Regjeringen, fordi det Resultat, som den foreløbige Bearbejdelse har ført Regjeringen til ved det Spørgsmaal, som nu foreligger, nemlig vore Ministeriers Ordning, ikke har været taget under en forenet Overveielse af Medlemmer, der vare indsatte i en Commission, deels fra Regjeringens Side og deels fra Rigsdagens Side. Jeg kan nok tænke mig, at der kunde være saadanne mere omfattende og vanskelige Forhold, at det kunde

være nødvendigt at have en blandet Commission, men jeg tilstaaer, at det ikke forekommer mig, at det Forhold, som er Gjenstand for det foreliggende Lovforslag, er af større Omfang eller af større Vanskelighed — naar man holder sig til det, som virkelig foreligger, nemlig at revidere de paagjældende Lønninger, — end at Rigsdagen meget godt kan overkomme at føre denne Sag til Ende, med det Grundlag, som her er givet af Regjeringen. Jeg troer altsaa, at der for Folkethinget er skjellig Grund til at tage denne Sag under Overveielse og at søge at fremme den saameget som muligt, selv om det ikke skulde blive gjørligt i denne Session at bringe denne Sag til Ende, eller der under det eventuelle Udvalgs Behandling maastee skulde findes Stemmer for at udsætte denne Sags endelige Behandling og Vedtagelse, indtil man kunde see nogle af de andre Lønningsforslag, som fra Regjeringens Side ligeledes ere bebudne.

Naar jeg nu skal udtale mig om det almindelige Indtryk, som jeg har modtaget af dette Lovforslag, saa vil jeg frit sige, at det er et fordeelagtigt, og jeg vil tilstaae, at, skulde jeg have nogen Betænkelse ved denne Sag paa det Standpunkt, hvorfra jeg for Tiden kan overveie den, saa vilde den snarest gaae i den Retning, at jeg kunde frygte for, at Regjeringen maastee var gaaet for vidt. Jeg troer, at der i dette Forslag ligger saa alvorlige Besværelser fra Regjeringens Side med Hensyn til Besparelser baade, sem den ærede sidste Taler har fremhævet, hvad Departementschefer og ogsaa hvad de øvrige Embedsmænd i Contoirerne angaaer, at jeg for mit Vedkommende ikke drister mig til i noget væsentligt Punkt at tilraade at gaae videre. Det forekommer mig, at naar man efter saa mange Aars Forløb, hvor man stadigen fra Rigsdagens Side har arbejdet paa Besparelser i disse Forhold, og mere eller mindre ogsaa har sat saadanne igjennem, endda nu ved dette Forslag paa een gang kan see en Møjlighed for at bespare 18,000 Rd. alene paa de Bestyrelsesgrene, her foreligge, foruden hvad der er stillet i Udsigt under eventuelle Omordninger, som ogsaa i Lovforslaget ere antydede, saa er dette særdeles Meget. Der er af en æret Rigsdagsmand